

que al alma llega, porque solo el gran lenguaje de la inocencia y la caridad resulta inteligible a todas las conciencias.

La cristiandad celebrará esta noche, jubilosa, ese milagro que en Belén dictó la pauta y convirtiéndose en norma de la única doctrina que no muere ni envejece.

Y los hombres, fieles al eco de aquel grito angélico que despertó al mundo de sus horas incontables de malicia y de letargo, verán fluir en sus venas la caricia piadosa de una sangre remozada, que a todos nos convierte en hombres de buena voluntad, gracias a que el corazón volvióse campana donde repica la paz que, por los cielos, los ángeles van pregonando.

Todas las palabras esta noche, por cordiales y bien-dichas, son estrofas de ese poema vibrante que fluye espontáneo en nuestros labios al compás de esas musiquillas populares que dictan, en su vibración, los cristales del alma.

Què el mènseja de la Cueva — rosa de frescor eterna, que el mundo aviva cada día con el rocío de sus lágrimas — llegue hoy, envuelto de venturas y alegrías, hasta el último rincón de nuestro hogar guixolense.

FELICES NAVIDADES,

de corazón, deseamos a los escritores que colaboran en la presente edición y que, con su pluma y su bondad, honran y enaltecen nuestras páginas.

Nuestros votos de felicidad, igualmente cordiales y sinceros, hacia todos nuestros amigos, lectores y anunciantes que integran esa gran familia que ANCORA ha logrado crear en torno de ese magnífico propósito cual presupone nuestra norma de servicio en bien de la ciudad, cima y compendio de nuestros sueños y amores.

LESCENARI DEL

El Nadal té el seu clima clàssic, puix que commemora un fet esdevingut a la conca mediterrània al cor de l'hivern, just quan el dia comença créixer i els nostres sentits se n'adonen. Els nostres constructors de pessebres, que solen ésser reproduccions en miniatura de l'escenari nadalenc, es limiten a escampar un polsim de farina sobre el suro per que tinguem la il·lusió de la neu sobre les serres llunyanes.

Vosaltres, habitants de Sant Feliu de Guíxols, podeu sense esforç col·locar-vos dins aquesta tradició escènica, puix que la vostra ciutat, que geu vora la mar que tempera les rigors de l'hivern i veu de lluny els Pirineus i és escombrada per la tramontana que no permet que s'hi estacionin les boires, us ofereix el model perfecte d'una contrada lluminosa i hospitalària, on la neu és només un toc de blanc sobre les serres llunyanes i on el refús d'acolliment de què fou víctima la divina parella que sentia l'anunciació de l'Infant, aparcom un accident i conserva un deix idíl·lic que no fora imaginable en les terres del Nord on l'hivern és crudel, ni a les terres tropicals on la calor és devoradora. Ni a les

que són dessota l'Equador on Nadal ocorre en ple estiu, on l'intimitat és impossible.

El drama de Betlem tal com us obliga a veurel, la vostra ciutat com gairebé totes les de la nostra terra, té un escenari joiós, optimista i simpàtic. El drama aleshores no pot ésser sinó íntim, de consciència, puix manca dels estímuls d'un decorat hostil i d'una il·luminació avara i d'un temps rúfol, i manca també dels suggeriments d'una fredor agressiva, i d'un

NADALA

Del libro inédito de poemas «L'oreig singular» premiado en nuestro III Certamen Literario de la Fiesta del Libro.

— Què em donaràs si Jo et dono la Vida?
Què em donaràs si Jo et dono l'Amor?
— Em faré meva la creu que t'espera
i ens partirem els camins de l'enyor.

— Què em donaràs si, passat el desembre,
resto a la cova oblidat al bressol?
— Veïllaré el son de Josep i Maria
i et mudaré coixinera i llençols.

— Què em donaràs de tenir-te a l'estable?
Què em donaràs de tenir-te al costat?
— Et duré l'aire del Noi de la Mare
per si ploraves la nit de Nadal.

J. GIMENO NAVARRO

mir els sentits ni a recordar-nos que la vida és tragèdia i la terra, vall de llàgrimes, fa que nosaltres hàgim de fer un esforç més viu que el que fan altres pobles de clima ingrati, a fi de donar a la Naxença, que commemorem aquesta nit, tota la seva significació redemptora, tot el seu sentit de drama, de misteri i de sacrifici.

Tant de bó amics meus pogueu realitzar aquest esforç amb el màxim profit i sense deixar de somriure!

Aquest és el desig que em plau expressar-vos aquesta nit de les darreries de l'any 1953.

Carles SOLDEVILA

adueñándose día a día de mayores conquistas. Hasta el punto de que, en la era hace poco inaugurada, podría ya la humanidad destruirse a si misma.

Por eso, hoy como nunca, debe en esta noche volver sus ojos a Belén como el único instrumento de paz que existe para salvarla de la tumba que ella misma se está cavando. Y volver a la idea sencilla y primitiva de aquellos días lejanos, colgando como los pastores su esperanza en la cola de aquel lucero que sigue marcando la ruta de la única verdad que ha resistido los embates más crueles y sangrientos. La única verdad que nos hace hincar la rodilla que nos manda predicar la paz y a tratar a los hombres como hijos de Dios, única manera de que se sientan hermanos.

EDICION EXTRAORDINARIA DE NAVIDAD